

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา
ระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชา
เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

EXPERIENCE AT HIGHER CERTIFICATE OF VOCATIONAL EDUCATION LEVEL
AFFECTING THE STUDY OF AGRICULTURAL EDUCATION, FACULTY OF
AGRICULTURAL TECHNOLOGY-PLANT PRODUCTION AND AGRICULTURAL
TECHNOLOGY-ANIMAL PRODUCTION INDUSTRIAL, KING MONGKUT'S INSTITUTE
OF TECHNOLOGY LADKRABANG, ACADEMIC YEAE 1999

โดย

นายพันธ์ศักดิ์ คำทองยศ

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ปีการศึกษา 2543

ชพ.
พ565ป

เลขหน้... 2543

เลขทะเบียน... 40331

วัน, เดือน, ปี... 11 ก.ย. 2544

b.....11099859.....
i.....

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2542

ชื่อเรื่อง ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา

ระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

EXPERIENCE AT HIGHER CERTIFICATE OF VOCATIONAL EDUCATION LEVEL AFFECTING THE STUDY OF AGRICULTURAL EDUCATION, FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY-PLANT PRODUCTION AND AGRICULTURAL TECHNOLOGY-ANIMAL PRODUCTION INDUSTRIAL, KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG, ACADEMIC YEAE 1999

ชื่อ-สกุล นายพันธ์ศักดิ์ คำทองยศ

สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศราวุธ อินทรเทศ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อ การศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาและประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อ การศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และ สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม

ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าร้อยละ ได้ผลการวิจัยดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 21.1ปี และนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ จบจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี จบจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและสถาบันราชภัฏ ภูมิสำเนาส่วนใหญ่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาภาคใต้ ภาคกลาง และภาคเหนือ ภูมิสำเนาส่วนมากอยู่ในเขตนอกเมือง กำลังศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์มากกว่าสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช อาชีพของบิดาส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรกรรม อาชีพพารดาส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรกรรม ค่าใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับจากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล รองลงมาจากบิดามารดา

ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.1 ประสบการณ์เดิมด้านการเรียน พบว่านักศึกษาได้นำประสบการณ์เดิมด้านการเรียนกลุ่มวิชาชีพพื้นฐานมาใช้ในการศึกษาต่อมากรองลงมาคือได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์มาใช้ในการศึกษา และนำความรู้เดิมกลุ่มวิชาเลือกเสรีมาใช้ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

2.2 ประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรม พบว่านักศึกษาได้นำประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรมพัฒนาชุมชนมาใช้ในการศึกษาต่อมาก รองลงมาคือได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการศึกษา และได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมของชมรมต่างๆมาใช้ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

2.3 ประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว พบว่านักศึกษาได้นำประสบการณ์เดิมด้านค่าใช้จ่ายของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อ รองลงมาคือได้นำความรู้เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพของครอบครัวช่วยส่งเสริมในการศึกษาต่อ และได้นำความรู้เดิมจากรูปแบบและระยะเวลาการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ในครั้งนี้ สำเร็จลงได้โดยความร่วมมือหลายฝ่ายดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงขอขอบพระคุณท่านอาจารย์สรารุช อินทรเทศ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและคณาจารย์ทุกท่านที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของการทำปัญหาพิเศษ ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดีและที่สำคัญคือนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ที่ได้ให้ข้อมูลในการทำการวิจัยจนทำให้การทำปัญหาพิเศษสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำปัญหาพิเศษจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ขอบมอบคุณค่าและคุณประโยชน์จากการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ แต่ บิดา-มารดา น้าสาว พี่สาว พี่ชาย และเพื่อนๆทุกคนไว้ ณ โอกาสนี้

พันธ์ศักดิ์ คำทองยศ

มีนาคม 2544

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	1
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.4 นิยามศัพท์.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 การศึกษาเอกสาร.....	4
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	18
3.1 ประชากรในการวิจัย.....	18
3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	18
3.2.2 การสร้างแบบสอบถาม.....	18
3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	20
4.1 ผลการวิจัย.....	20
4.2 วิจารณ์ผล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	30
5.1 สรุป.....	30
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	32
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	32
บรรณานุกรม.....	33
ภาคผนวก.....	35

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	20
2	แสดงระดับประสบการณ์เดิมด้านการเรียน.....	23
3	แสดงระดับประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรม.....	25
4	แสดงระดับประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาแล้วก็จะเข้าสู่การทำงานเป็นบางส่วน แต่ส่วนมากจะทำการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งปัจจุบันจำเป็นต้องพึ่งสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ (เจษฎาพร จิตรอารีย์, 2541 : ฉ) การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านเกษตรกรรมที่นักศึกษาที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีนั้น มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐเท่านั้นที่มีการเปิดรับ โดยสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีหน้าที่หลักคือ ผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคม แต่บัณฑิตที่ผลิตมานั้นจะมีคุณภาพหรือไม่ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา ที่สถาบันการศึกษาเดิมได้จัดให้ เพื่อที่จะให้นักศึกษาได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในการศึกษาต่อได้

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก็ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยได้รับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านเกษตรกรรม มาศึกษาต่อในสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ นักศึกษาที่เข้ามาเรียนต่อซึ่งต้องเรียนวิชาชีพครุควบคู่ไปกับการเรียนวิชาการเกษตรด้วยดังนั้นประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จึงมีความจำเป็นเพราะประสบการณ์เดิมนั้นจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตรให้มีการเรียนรู้ไปได้ด้วยดี

จากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทำการวิจัยเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

2. เพื่อศึกษาประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

ขอบเขตของปัญหา

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาประสบการณ์เดิมด้านการเรียน ด้านกิจกรรม และด้านการประกอบอาชีพของครอบครัวในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 โดยการศึกษาประสบการณ์เดิมใน 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านกิจกรรม และด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

ประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ดังนี้

1. นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช	จำนวน 15 คน
2. นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	จำนวน 40 คน
	รวม 55 คน

นิยามศัพท์

ประสบการณ์ หมายถึง ปฏิกริยาทั้งทางกายและจิตใจของผู้เรียนที่เคยปฏิบัติเรียนรู้อยู่แล้ว (การเห็น การกระทำ การดมกลิ่นและการลิ้มรส) ที่มีต่อสิ่งที่เรียน

ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่จะศึกษาทั้ง 3 ด้านคือ

- ด้านการศึกษา หมายถึง ปฏิกริยาทั้งทางกายและจิตใจที่เคยศึกษาเรียนรู้มาจากหมวดวิชาชีพพื้นฐาน เช่น วิชาภาษา วิชาสังคมศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาชีพ เช่นกลุ่มวิชาเลือก กลุ่มวิชาชีพพื้นฐาน กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มวิชาเลือกเสรีทั้งทางปฏิบัติและทางทฤษฎีเพื่อให้ตนเองมีการพัฒนาทางการศึกษาที่ดีกว่าเดิม

- ด้านกิจกรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางกายและจิตใจที่เคยได้ปฏิบัติจริง จากกิจกรรมต่างๆที่ทางสถาบันการศึกษาเดิมได้ให้นักศึกษาได้เข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆมาแล้ว เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมประชุมวิชาการ กิจกรรมพัฒนาชุมชน และอื่นๆ ทั้งทาง ปฏิบัติและทางทฤษฎีเพื่อให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

- ด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว หมายถึง สิ่งที่ทำให้ทั้งการเกษตร ธุรกิจ และภาค อุตสาหกรรม ที่ปฏิบัติตามแบบครอบครัวที่เคยปฏิบัติอยู่เสมอ

อิทธิพล หมายถึง กำลังตัวการต่างๆที่ยังผลให้เกิดความสำเร็จ หรืออำนาจที่แฝงอยู่ในตัว ของบุคคล

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

ภาควิชา หมายถึง ภาควิชาที่นักศึกษาสังกัดอยู่คือ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้บริหารและคณะครู-อาจารย์ ของภาควิชาครุศาสตร์เกษตร และสถาบันการศึกษาที่ทำการ ผลิตนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เกษตรกรรม) สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงด้าน การเรียนการสอน การแนะแนวศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืชและสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทำการวิจัย ดังนี้

2.1 ประสบการณ์เดิม

2.2 อิทธิพลที่มีผลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.3 วัตถุประสงค์และหลักสูตรของครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ต่อเนื่อง 2 ปี)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประสบการณ์เดิม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 31-33) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ (Experience) ได้แก่ ผู้เรียนได้เกิดความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด ถ้ามีประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็มีผลต่อการเรียนในอีกเรื่องหนึ่งเป็นความรู้เดิมนั่นเอง เช่น ความสามารถในการคิดเลขก็เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ สถิติได้ดี

ประสบการณ์เดิม (Experience) มีความสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เป็นกระบวนการที่ผลของการเรียนรู้บทเรียนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนใหม่มีทั้งการถ่ายโยงที่ทำให้การเรียนรู้สิ่งใหม่ดีขึ้น เร็วขึ้น ที่เรียกว่า Positive Transfer และการถ่ายโยงที่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ช้าลง ที่เรียกกันว่า Negative Transfer การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ล้วนต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานของแต่ละบุคคล

กันยา สุวรรณแสง (2537 : 158) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม ประสบการณ์ตรงเช่นเด็กจับไฟจึงรู้ว่าไฟร้อนอย่างไร กินเกลือจึงรู้ว่าเกลือเค็ม ประสบการณ์ทางอ้อม คือประสบการณ์ที่ผู้เรียนมิได้พบ หรือสัมผัสได้ด้วยตนเองโดยตรง แต่

อาจได้รับประสบการณ์จาก การอบรมสั่งสอน หรือการบอกเล่า การอ่านหนังสือต่างๆ เช่น ตำรา วิชาการ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การรับรู้จากสื่อมวลชน สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ของบุคคลในปัจจุบัน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ออกเผยแพร่แก่สาธารณชน และภาพยนตร์ สิ่งเหล่านี้ล้วนให้ประสบการณ์ทางอ้อมที่จะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ทั้งสิ้น

เจฟฟรีย์ เอ คัดลีย์ (2538 : 18-61) ได้กล่าวว่า ในทางปฏิบัติประสบการณ์หลายๆประสบการณ์ ที่มีความคล้ายคลึงกันจะสามารถเรียกกลับมาได้บ่อยครั้งเท่าๆกับประสบการณ์ในอดีตที่เคยผ่านมา เพียงครั้งเดียว ตัวอย่างเช่น เมื่อเราจำได้ว่าจักรยานนั้นมีรูปร่างลักษณะอย่างไรเราอาจจะไม่จดจำ ลักษณะของจักรยานคันใดคันหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เพราะเรามีความจำหรือภาพของจักรยานหลายๆ ลักษณะที่เราพบมาผสมกัน

ประสบการณ์ต่างๆนั้นจะถูกนำมาคิดด้วยเช่นกัน ในขณะที่จดจำจะใช้ประโยชน์โดยตรง จากสิ่งที่เราได้เรียนรู้แต่การคิดนั้นนำมาใช้ประโยชน์โดยอ้อม การจดจำนั้นเป็นการแสดงซ้ำถึงสิ่งที่ได้ประสบก่อนหน้า ในขณะที่การคิดมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ กฎความใหม่ของเหตุการณ์ ชี้ให้เห็นว่า ยิ่งประสบการณ์นั้นฟังจะเกิดขึ้นเร็วขึ้นหรือมีความใหม่ มากเท่าใด เราก็จะสามารถจดจำมัน ได้ดีมากเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม ยิ่งถ้าเหตุการณ์นั้นได้ผ่านเลย ไปนานมากเท่าใด มันก็จะทำให้สิ่งนั้นถูกจดจำได้ด้น้อยลงไปตามเท่านั้น การที่เหตุการณ์นั้นถูกลืม ไปนั้น ไม่ใช่เพียงเพราะว่ามันเกี่ยวข้องกับความจริงที่ไม่น่ายินดีหรือไม่พึงปรารถนาเท่านั้นแต่เป็น เพราะเวลาที่ล่วงเลยไปนานมาก

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 19-74) กล่าวถึงนักปราชญ์ คือ อริสโตเติล ว่าในระยะแรกๆเขา จะเห็นคล้อยตามในคำสอนของเพลโตอย่างมาก แต่ในระยะต่อมากลับมีความเห็นขัดแย้งเกือบทั้ง หมด ความขัดแย้งเบื้องต้นของทั้งสองท่านนี้คือ แนวความคิดที่มีต่อความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ (empirical information) เพลโตนั้นเชื่อว่าการสัมผัสเป็น อุปสรรคสำคัญที่ขวางกั้นมิให้ความรู้ ดั้งเดิมที่อยู่ใต้อใจได้ปรากฏออกมา ส่วนอริสโตเติลนั้น ถือว่าการสัมผัสจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการเกิดความรู้ทั้งหมด และประสบการณ์เป็นพื้นฐานแห่งความรู้เห็นด้วยกับหลักการของส็อค ที่ว่า ความรู้ทุกอย่างมาจากประสบการณ์ ประสบการณ์จะให้ความรู้แก่เรา 2 ระยะ คือระยะที่กำลังมี ประสบการณ์อยู่จะเป็นระยะที่ก่อให้เกิดภาพประทับใจ (Impression) และระยะที่ประสบการณ์ผ่าน พ้นไปแล้วก็ยังมีภาพเลือนลางเก็บไว้ในความทรงจำ ระยะนี้จึงเรียกว่าระยะที่เกิดความคิด (Ideas)

สุชา จันทน์เอม (2522 : 145) กล่าวว่า การเรียนรู้เก่าหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว จะ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆขึ้น โดยเฉพาะกับประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้วนั้น เป็นสิ่งที่สมปรารถนา และน่าตื่นเต้น การเรียนรู้ใหม่ๆที่สะสมขึ้นเนื่องจากประสบการณ์ก่อนๆหรือสัมพันธ์กับประสบ การณ์ก่อนๆนี้เป็นหลักสำคัญของการเรียนรู้ทุกชนิด

เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่าประสบการณ์เดิมมีผลต่อการศึกษาของนักเรียน ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จขึ้นมาได้ ถ้านักเรียนคนนั้นได้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาดี

2.2 อิทธิพลที่มีผลต่อการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (2536: 103-104) อ้างถึง กอร์ดัน (Gorton 1983: 323-329) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สาเหตุสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกิดจากโรงเรียน

- การสอนไม่ดี ไม่มีคุณภาพ
- หลักสูตรไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน
- ตารางสอนขาดความยืดหยุ่น
- โปรแกรมการเรียนไม่เหมาะสมกับพื้นฐานของนักเรียน

2. ปัจจัยที่เกิดจากตัวนักเรียน

- นักเรียนไม่เข้าใจ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ
- นักเรียนไม่เข้าใจว่าทำไมต้องทำตามกฎระเบียบนั้น
- พื้นฐานการศึกษาของนักเรียนไม่ดีพอ
- นักเรียนถูกกระทบกระเทือนทางจิตใจ
- บุคลิกภาพระหว่างครูกับนักเรียนขัดแย้งกัน

3. ปัจจัยที่เกิดจากบ้าน และสิ่งแวดล้อมของชุมชน ปัญหาประเภทนี้เกิดจาก

- บิดามารดาใช้อำนาจมากกว่าจะใช้เหตุผล
- บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม มีอาชญากรรมบ่อยๆ
- นักเรียนต้องทำงานหนักหลังเลิกเรียน หรือต้องทำงานจนดึกเกินไป

ซึ่งกล่าวโดยสรุปปัจจัยเกิดจากสาเหตุสำคัญดังนี้

1. บรรยากาศภายในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน
2. นักเรียน อาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์
3. ครู อาจเนื่องมาจากการสอนไม่ดี ครูมีทัศนคติไม่ดีต่อนักเรียน ครูไม่ให้ความสำคัญ

เป็นธรรมแก่นักเรียน

4. บ้าน อาจเป็นผลมาจากความอบอุ่นภายในครอบครัว บ้านตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี

5. สังคม อาจเป็นเพราะระเบียบสังคมขาดวินัย บุคคลในสังคมไม่เคารพกติกา ไม่มี

วินัยในตัวเอง

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 79-80) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเป็นหัวใจสำคัญยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมเป็นสื่อที่จะช่วยพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านต่างๆเช่น ทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตใจของประชาชน ในมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งหรือสถาบันประสาทความรู้ และผลิตเยาวชนที่พึงประสงค์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมบุคลากรและกำลังคนของชาติ ดังนั้น โปรแกรมจัดกิจกรรมจะเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสมดุลของนิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์และคุณภาพชีวิตเพื่อให้เกิดการพัฒนา

กิจกรรมในมหาวิทยาลัยได้แก่ กิจกรรมประเภท การอ่าน พุด เขียน(วรรณกรรม) เกมกีฬา และกีฬาเพื่อการมโหฬาร กิจกรรมดนตรี ละคร งานอดิเรก กิจกรรมกลางแจ้งและนอกเมือง กิจกรรมส่งเสริมและทำทาสร้างลักษณะนิสัย กิจกรรมอาสาสมัคร การท่องเที่ยวทัศนศึกษา นันทนาการสังคม เป็นต้น หรืออาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมทุกประเภทเหมาะสมกับกลุ่มเยาวชน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับโอกาสและความสนใจ และความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช , สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (2532 : 111-112) ได้กล่าวถึงตัวผู้เรียนในการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ด้านงบประมาณ พบว่าทุกโรงเรียนมีปัญหาเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ ต้องเรียกรายจากนักเรียนทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม บางโรงเรียนได้งบประมาณจากการหารายได้พิเศษของกิจกรรมนักเรียน
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ โรงเรียนประถมและมัธยมส่วนใหญ่ พบปัญหาความไม่เพียงพอของอุปกรณ์เครื่องมือ และสถานที่ในการจัดกิจกรรม
3. ความร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ครูและสมาชิกขาดความสนใจและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร นอกจากนี้พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ไม่สนับสนุนกิจกรรมนักเรียนบางกิจกรรม
4. ครูมีภาระมาก ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านกิจกรรมนักเรียนมีภาระการสอนค่อนข้างมากอยู่แล้ว จึงเสียสละเวลาให้กิจกรรมค่อนข้างน้อย
5. ขาดการวางแผนและการประสานงานที่ดี โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดเวลาจัดกิจกรรมไว้แน่นอน และไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ทำให้เกิดปัญหาด้านหารประชาสัมพันธ์และการเตรียมการ

วิจิตร ศรีสอ้าน และคณะ (2532 : 171-172) ได้กล่าวถึงปัจจัยเสริมที่สำคัญในการเรียนการสอนดังนี้ การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการเรียนการสอนจะช่วยให้เข้าใจสิ่งเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนเพราะการแสดงออกของนักเรียนในห้องเรียนมีผลจากปัจจัยหลายอย่าง และการเรียนการสอนที่ได้ผลดีนั้นส่วนหนึ่งได้มาจากปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ดังนั้นครูจึงไม่ควรสนใจ

แต่เพียงเนื้อหาในหลักสูตร และตัวนักเรียนเท่านั้นควรให้ความสนใจกับส่วนประกอบอื่น ๆ โดยเฉพาะสังคมในห้องเรียนและสังคมรอบ ๆ ตัวของเด็กด้วย

ปัจจัยที่เสริมการเรียนการสอนนั้นมีมากมาย แต่ที่จะกล่าวดังต่อไปนี้ เป็นปัจจัยเสริมการเรียนการสอนที่สำคัญ ๆ เท่านั้น ซึ่งได้แก่ กลุ่มครู กลุ่มเพื่อน และสิ่งแวดล้อม

1. กลุ่มเพื่อน โดยปกติเด็กมักจะรวมกลุ่มกันหลายลักษณะ เช่น กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มเพื่อนในชมรม กิจกรรมต่าง ๆ กลุ่มเพื่อนสนิทในห้องเรียน และกลุ่มญาติที่มีอายุใกล้เคียงกัน เป็นต้น เด็กแต่ละคนเมื่ออยู่ในแต่ละกลุ่มจะมีบทบาทแตกต่างกัน เด็กคนเดียวเมื่ออยู่ในกลุ่มญาติอาจจะยอมตามเขาเพราะมีอายุน้อยกว่าคนอื่น ๆ แต่เด็กคนนี้เมื่ออยู่ในชมรม ศิลปกรรม อาจจะเป็นผู้นำเนื่องจากมีความสามารถเฉพาะตัวในด้านวาดเขียน ซึ่งเพื่อน ๆ ในกลุ่มอาจเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มก็ได้ เด็กที่อยู่ในกลุ่มอาจมีพฤติกรรมแปลกกว่าที่ตนเองเคยแสดงออก เพราะอาจมีการทำตาม หรืออาจมีการกระทำต่อต้านแล้วแต่สถานการณ์แวดล้อม

2. ครู ในฐานะผู้นำกลุ่มห้องเรียน ซึ่งมีบทบาทต่อเด็กโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นภูมิหลังของครู หรือนุคลิกภาพของครูก็มีส่วนทั้งนั้น เด็กยิ่งเด็กมากอิทธิพลของครูก็ยิ่งมาก และเมื่อเด็กโตขึ้นอิทธิพลของครูก็น้อยลง ครูที่ดีย่อมส่งเสริมเด็กให้มีการแสดงออกที่เหมาะสม ส่งเสริมให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด ครูควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการเป็นผู้ชี้แนะมากกว่าผู้บงการ

3. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่จะกล่าวถึงนี้ ประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมทางบ้าน สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมในชุมชน ที่อาจมีผลต่อการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมเหล่านี้อาจเกี่ยวข้องกับเด็กพร้อมกันมากกว่าอย่างหนึ่งก็ได้ และสิ่งแวดล้อมนี้อาจจะคล้อยตามหรือขัดแย้งกับปัจจัย 2 อย่าง ที่กล่าวมาแล้ว ครูไม่สามารถช่วยเด็กแก้ปัญหาต่าง ๆ อันจะเกิดจากสิ่งแวดล้อม และสามารถแนะนำให้เด็กได้เข้าใจและยอมรับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม

วิจิตร ศรีสอาด และคณะ (2532 : 198-202) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางบ้านต่อพฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏในโรงเรียน มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางบ้านเป็นอย่างมาก สิ่งแวดล้อมทางบ้านดังกล่าวหมายถึง ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และสภาพทางเศรษฐกิจซึ่งทั้งสามส่วนนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกันและกันด้วย

ก. ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว พฤติกรรมของเด็กอาจขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ซึ่งอาจกล่าวได้ทั่ว ๆ ไปได้ ดังนี้

1. ครอบครัวที่มีความอบอุ่น ครอบครัวแบบนี้ พ่อ แม่ ลูก มีความสัมพันธ์กันดีมีความสนิทสนมและมีความเข้าใจต่อกัน พ่อ แม่ มีเวลาให้ลูกและเอาใจใส่ต่อลูกเป็นอย่างดีเด็กที่มาจากครอบครัวแบบนี้มักจะมองโลกในแง่ดี เป็นคนร่าเริง แจ่มใส และมักจะไว้วางใจผู้อื่น ส่วนพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การปฏิบัติตัวในหมู่เพื่อน หรือการเชื่อฟังครูนั้น อาจมีส่วนมาจาก การอบรมเลี้ยงดูด้วย แต่โดยปกติครอบครัวแบบนี้ พ่อ แม่ มักจะสนใจที่จะหาวิธีอบรมเลี้ยงดูให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมใน ทุกโอกาส จะมีสิ่งเข้ามาขัดขวางก็คือผู้ใกล้ชิดอื่นๆ เช่น ย่า ยาย น้ำ หรืออาจใช้การอบรมที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะ让孩子ปฏิบัติตน ไม่เหมาะสม

2. ครอบครัวที่ไม่มีความอบอุ่น ครอบครัวแบบนี้อาจแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ดังนี้

2.1 พ่อ แม่ มีการขัดแย้งเสมอ การที่ พ่อ แม่ไม่ค่อยลงรอยกัน โต้เถียงกัน หรือมีการแสดงออกที่ไม่พอใจซึ่งกันและกันบ่อยๆ เด็กจะมีความรู้สึกไม่อบอุ่น ไม่มีความแน่ใจหวาดระแวง มีความกังวล และมีการขัดแย้งบางอย่างในความคิด เด็กพวกนี้มักต้องการเพื่อน และเห็นเพื่อนที่มีความสำคัญที่สุด เด็กจะอยากอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยากกลับบ้าน การเลี้ยงดูครอบครัวเช่นนี้ มักจะเข้มงวดเกินไป หรือ ไม่ก็ปล่อยเกินไป

2.2 การมีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว การมีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียวนี้จะด้วยเหตุผลจากการหย่าร้าง การเสียชีวิต หรือการไปปฏิบัติงาน ในหน้าที่ห่างไกลก็ตาม พฤติกรรมของเด็กมักจะขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ที่เหลืออยู่ แต่มักจะมีปัญหาเพราะผู้ที่เหลือนี้ต้องมีภาระในการเป็นผู้นำครอบครัว พร้อมๆ กับการอบรมลูก ซึ่งทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่เต็มที่ นอกจากนี้การมีผู้ปกครองเพียงเพศเดียว อาจทำให้เด็กไม่เห็นความแตกต่างของการแสดงบทบาทของแต่ละเพศได้กระจ่างชัดเท่าที่ควร

2.3 การไม่มีทั้งพ่อ และแม่ เด็กที่ขาดพ่อและแม่อาจจะจากการเสียชีวิต หรือจากการที่มีชีวิตอยู่แต่ไม่มีเวลาให้เลย พ่อแม่อาจให้ความสำคัญกับธุรกิจหรือสังคมภายนอกมากกว่าลูก ความประพฤติของเด็กในครอบครัวแบบนี้มักขึ้นอยู่กับผู้รับผิดชอบในการเลี้ยงดู ส่วนทางด้านจิตใจเด็กมักรู้สึกหวาดหวั่น เฝยบงาและขาดความอบอุ่น ซึ่งอาจทำให้เด็กออกมาหาความอบอุ่นจากกลุ่มเพื่อน ข. สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจมีผลต่อพฤติกรรมเด็กโดยทางอ้อมเป็นส่วนมาก เพราะการที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่จำเป็นว่าเด็กจะเป็นคนดีเสมอไปความสัมพันธ์ในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูเป็นส่วนที่สำคัญมากกว่า ผลของสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีพฤติกรรมของเด็กอาจกล่าวได้ดังนี้

1. ครอบครัวที่ฐานะร่ำรวย เด็กที่อยู่ในฐานะที่มั่งคั่งจะกินมักจะตามใจลูกมาก เห็นผู้อื่นบางคนน้อยกว่า ไม่เห็นคุณค่าของเงิน ในส่วนนี้อาจเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้กตัญญูและมองโลกในแง่ดี แต่ทั้ง

นี้ต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูด้วย ถ้าพ่อแม่ให้ความอบอุ่นเต็มที่ให้การอบรมดูแลถูกต้อง ไม่ตามใจเด็กจนเกินไปแล้ว เด็กมักจะได้เปรียบเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า แต่ถ้าพ่อแม่ไม่เอาใจใส่ดูแลปล่อยให้เด็กเอาแต่ใจตัวก็จะ เป็นผลเสียอย่างมาก ทำให้เด็กเป็นคนดูถูกคน เอาแต่ใจตัว อารมณ์แปรปรวน ไม่มีเหตุผลและอาจ ถึงกับเข้าใครไม่ได้เลย ครอบครัวที่ร่ำรวยนี้แนวโน้มส่วนมาก พ่อแม่มีทะเลาะที่จะสอนให้เด็กรู้จักโลกแห่งความเป็นจริง และมักจะเอาใจเด็กในทางที่ผิดด้วย

2. ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง การที่พูดถึงฐานะปานกลางนั้น หมายความว่าสิ่งที่พ่อแม่มีพอใช้ ส่วนความรู้สึกรักของผู้ที่อยู่ในครอบครัวมักจะขึ้นอยู่กับความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีหรือไม่ โดยปกติการใช้จ่ายมักจะไม่ขาดแคลน แต่ต้องระวังการใช้จ่ายพอสมควร ผู้ที่พอใจในความเป็นอยู่ของตนเองมักจะมีครอบครัวที่อบอุ่น ไม่มีความรู้สึกกดดัน การใช้ชีวิตอยู่สบาย ๆ ทำให้เด็กไม่มีการฟุ้งเพื่อ รู้จักคำว่า “พอ” และถ้ามีการอบรมดี เด็กมักจะเป็นคนมีเหตุมีผล เข้าใจชีวิต มีความสุข และมักจะเป็นผู้ที่เข้ากับคนได้ทุกระดับ ในทางตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่รู้สึกที่ตนเองอยากได้ ให้เหมือนผู้ที่ร่ำรวยอยู่แล้ว ครอบครัวมักจะมีอาการขัดแย้ง มีความรู้สึกไม่สบายใจกันทุก ๆ ฝ่ายเด็กจะขาดความอบอุ่น และการที่ครอบครัวมีการขัดแย้งมาก การอบรมเลี้ยงดูมักจะถูกปล่อยไปด้วย

3. ครอบครัวที่มีฐานะยากจน ความรู้สึกของพ่อแม่มีส่วนสำคัญมากต่อพฤติกรรมของเด็ก การมีฐานะยากจนแต่ถ้าพ่อแม่มีความขยันหมั่นเพียร พอใจในความเป็นอยู่ มีความหวังจากความพยายามของตนเองก็จะเป็นสิ่งที่ดีทำให้เด็กมีความภูมิใจในพ่อแม่ของตนเอง มีความมานะอดทน และสามารถจะยืนหยัดอยู่ได้โดยไม่อายใคร และในทางตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่เห็นว่าการมีฐานะยากจนนี้เป็นการด้อยต่ำ โทษชะตา และท้อถอยแล้ว เด็กมักจะเป็นคนไม่จริงใจ รู้สึกอับอายเพื่อนฝูง และเมื่อโตขึ้นก็หวังให้ราชรถมาเกยแทนที่จะพยายามหาทางทำงานด้วยปัญญา และความสุจริต อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางบ้าน มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของเด็ก และพฤติกรรมของเด็กก็เป็นส่วนให้การเรียนการสอนได้ผลตามต้องการหรือไม่ โรงเรียนอาจช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กให้ เป็นไปตามความเหมาะสมถูกต้องได้บ้าง แต่ไม่อาจทำได้เต็มที่เพราะครอบครัวมีส่วนทำให้เด็กเกิดความ ต้องการหาความรู้ มีกำลังใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และมีความพร้อมในด้านจิตใจ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีหน้าที่ให้การศึกษาในด้านอื่น ๆ อีก เมื่อกลับจากโรงเรียนแล้วอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางบ้านส่วนมากอยู่ที่ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูประกอบกัน ส่วนสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องโดยทางอ้อมเท่านั้น

วิจิตร ศรีธำชาน และคณะ (2532 : 203 – 204) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่จะกล่าวถึงคือ การจัดการสถานที่ของโรงเรียน บุคลากรในโรง-

เรียน และท้องถิ่นที่ตั้งของโรงเรียน ซึ่งจะกล่าวเพียงคร่าว ๆ เท่านั้น ส่วนรายละเอียดจะปรากฏในหน่วยต่อไป

ก. การจัดการสถานที่ของโรงเรียน อาคารสถานที่ของโรงเรียนมีส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอน นอกจากการเอื้ออำนวยที่จะให้ครูได้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนได้เต็มที่แล้ว ยังเกี่ยวข้องกับเด็ก คือถ้าอาคารสถานที่ของโรงเรียนทรุดโทรม คับแคบ เด็กอาจเกิดความรู้สึกอึดอัดจนในที่สุดไม่อยากมาโรงเรียน หรือถ้าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่ถูกสุขลักษณะก็อาจทำให้เด็กมีสุขภาพไม่ดีขึ้นอาจถึงกับเป็นอุปสรรคต่อการเรียน โรงเรียนจะต้องมีอาคารสถานที่ที่ให้ความสะดวกและพอเพียงกับจำนวนนักเรียน มีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีมีการตกแต่งให้สวยงามน่าดู และมีการรักษาความสะอาดอย่างทั่วถึง

ข. บุคลากรในโรงเรียน บรรยากาศในโรงเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคลากรในโรงเรียน ถ้าความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนดี ครูก็就会有ความเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนมากขึ้นนักเรียนจะรู้สึกสบายใจ ผู้บริหารมีบทบาทมากในการวางนโยบาย และกำหนดระเบียบต่าง ๆ ในโรงเรียน ถ้านโยบายและระเบียบต่าง ๆ ไม่ยืดหยุ่นและเข้มงวดมากเกินไป บรรยากาศในโรงเรียนก็จะห่างเหินหวาดกลัว และเต็มไปด้วยความระแวงซึ่งกันและกัน ผู้บริหารต้องมีใจกว้างขวางยอมรับความคิดของครูนักเรียน โดยสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือระเบียบที่ไม่เหมาะสมได้ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อบุคลากรทุกระดับในโรงเรียน ใช้การปกครองแบบประชาธิปไตย และเอาใจใส่ต่อกิจการในโรงเรียนทุก ๆ ด้านอย่างสม่ำเสมอ เมื่อบุคลากรในโรงเรียนสามารถเข้ากันได้ดี การเรียนการสอนก็จะดำเนินไปได้ดีเช่นกัน

ค. ท้องถิ่นที่ตั้งของโรงเรียน เด็กส่วนมากในโรงเรียนจะอาศัยอยู่ในบริเวณไม่ห่างไกลจากโรงเรียนมากนัก ถ้าโรงเรียนอยู่ในชุมชนแบบใด เด็กในโรงเรียนส่วนมากจะมาจากชุมชนแบบนั้น เด็กจะมีเพื่อนจำนวนมากมาจากแหล่งเดียวกัน พฤติกรรมของกลุ่มจะออกมาแบบที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเด็กในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน เช่น โรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับทางรถไฟ หรือเรือ รบกวนการเรียนการสอนอยู่เสมอ หรือโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลความเจริญ การคมนาคมไม่สะดวก เด็กนักเรียนมักจะมาสายหรือขาดเรียนบ่อย ๆ เมื่อเกิดเหตุขัดข้องเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ ส่วนโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในที่ไปมาสะดวก แต่ไม่จอแจก็จะทำให้มีอุปสรรคในการเรียนการสอนน้อยกว่า

วิจิตร ศรีสอาน และคณะ (2532 : 205 – 207) ได้กล่าวถึง สิ่งแวดล้อมในชุมชน ดังนี้ สิ่งแวดล้อมในชุมชนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน อาจกล่าวถึงเป็น 2 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมของชุมชนและสื่อมวลชน

ก. สภาพแวดล้อมของชุมชน เด็กที่มาจากชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมต่างกันมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกต่างกัน โดยทั่วไปแล้วเราอาจแบ่งชุมชนออกเป็นสองลักษณะกว้าง ๆ คือ ชุมชนเมือง และชุมชนชนบทความแตกต่างระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบทจะเป็น ได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นด้านจำนวนประชากร เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ค่านิยม ตลอดจนทัศนคติ ลักษณะของชุมชนทั้งสองแบบจะเป็นตัวแปรทำให้การเรียนรู้และบุคลิกภาพของเด็กแตกต่างกันเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปชุมชนชนบทมีโครงสร้างของชุมชนอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน วิถีประจำวันของชาวชนบทผูกพันกับวัฒนธรรม ความเชื่อ และแนวคิดเก่าๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ การติดต่อระหว่างสมาชิกของชุมชนเป็นไปในลักษณะตัวต่อตัวหรือติดต่อกันโดยตรง จากลักษณะนี้ประกอบกับระบบการสื่อสารที่ไม่แพร่หลายนักทำให้ชุมชนชนบทมีความเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ช้ามาก และสมาชิกของชุมชนไม่ค่อยยอมรับการเปลี่ยนแปลงมากเท่าไร ซึ่งอาจเรียกชาวชนบทว่าเป็นนักอนุรักษ์นิยมก็ได้สำหรับชุมชนเมืองมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่างชุมชนกันมาก แนวคิด ค่านิยม และทัศนคติมักจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และอย่างไม่หยุดยั้งความแตกต่างของชุมชนสองแบบนี้ทำให้เด็กในชนบทมักได้รับการอบรมจากพ่อแม่เครือญาติ ทำให้มีความเคารพผู้ใหญ่ บุคลิกมักจะอ่อนโยน สุภาพ และมีความเป็นผู้ตาม ส่วนเด็กในชุมชนเมืองซึ่งวิถีชีวิตของเขาต้องเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและสื่อมวลชนจะมีบทบาทต่อเด็กมาก ทำให้พวกเขาได้รับเอาแนวคิดและวัฒนธรรมใหม่ๆ เข้าไปอย่างเต็มที่ในขณะที่เดียวกันความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวก็ไม่ใกล้ชิดเท่าชุมชนชนบท อิทธิพลของสื่อมวลชนจึงมีมากกว่า ดังนั้นการรับเอาวัฒนธรรมและความเปลี่ยนแปลงจึงเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และแรงผลักดันอันนี้ทำให้เด็กในเมืองเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ จึงทำให้เด็กพวกนี้มีลักษณะความเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม และมีความคิดที่ไม่ติดอยู่กับที่หรือติดอยู่กับของเก่า และเชื่อในเหตุในผลมากกว่าที่จะคล้อยตามความคิดเห็นของผู้อื่น

เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้การเรียนรู้ของเด็กต่างกันไปด้วย เด็กในเมืองมักมีความรู้รอบตัวและความมีนิสัยใฝ่หาความรู้มากกว่าเด็กในชนบท การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียน ที่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ครูอาจารย์ ตลอดจนอุปกรณ์การศึกษาต่าง โรงเรียนในเมืองมักมีความพร้อมมากกว่าโรงเรียนในชนบท ทำให้เด็กในเมืองได้เปรียบกว่าเด็กในชนบทในด้านการเรียนอีกด้วย

ความแตกต่างระหว่างเด็กในเมืองและเด็กในชนบทยังมีอีกมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าชุมชนเมืองและชุมชนชนบทนั้นๆ จะมีความแตกต่างกันในแง่ใดอีกนอกเหนือจากที่กล่าวมา โดยสรุปข้างต้นแล้ว

ข. สื่อมวลชน หมายถึง เครื่องมือในการสื่อความหมาย ที่ใช้และเข้าใจในชุมชนซึ่งอาจจะอยู่ในรูปต่างๆ ตั้งแต่ชนิดการใช้เสียง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ และที่ไม่ใช่เสียง เช่น การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สื่อมวลชนมีหน้าที่เสนอข่าว ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นให้ความบันเทิง ส่งเสริมการศึกษา และการ โฆษณา สิ่งที่ผ่านมาสื่อมวลชนนี้ชุมชนอาจเป็นผู้สร้างขึ้นเอง หรือชุมชนอาจรับเข้ามาจากชุมชนอื่น

สื่อมวลชนเป็นสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างหนึ่งที่สมาชิกในชุมชนเป็นผู้ให้และผู้รับ ในส่วนของผู้เรียนผู้ซึ่งยังเป็นผู้เยาว์นั้นมักจะเป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้ ดังนั้นเด็กจึงได้รับอิทธิพลจากสื่ออย่างเต็มที่ อิทธิพลในส่วนนี้จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมอันพึงปรารถนาหรือไม่เพียงไรย่อมขึ้นอยู่กับผู้ให้ที่ผ่านสื่อมวลชน เหมาะสมและมีประโยชน์เพียงใด ข้อมูลบางอย่างสื่อมวลชนอาจเป็นอันตรายต่อเด็กในด้านความเชื่อหรือบางอย่างอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต เช่น การโฆษณาขายยา ที่บรรยายสรรพคุณของยาไว้เป็นอย่างดีทำให้คนชุมชนหาซื้อยามารับประทานเองจนทำให้คือยาหรือบางรายอาจถึงเสียชีวิต เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อรูปแบบของพฤติกรรม และทัศนคติของเด็ก ไม่ใช่เพียงซึ่งทั้งพฤติกรรมและทัศนคติจะมีผล ไปยังการเรียนการสอน โดยตรง ดังนั้นผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเป็นผู้ให้สิ่งต่างๆ โดยผ่านสื่อมวลชนไปยังเด็กก็ควรพิจารณาและกลั่นกรองข้อมูลต่างๆ ให้ดีกว่าจะเป็นอันตรายต่อเด็กหรือไม่ โดรงเรียนก็ควรให้คำแนะนำตลอดจนสอนให้เด็กรู้จักการใช้เหตุผลในการพิจารณาข้อมูลที่ผ่านมาจากสื่อมวลชนว่าเป็นจริงหรือไม่ หรือเป็นเพียงการบันเทิงเพียงอย่างเดียว

2.3 วัตถุประสงค์และหลักสูตรของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ต่อเนื่อง 2 ปี)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (2541 : 2) มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. จัดการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาทุกคนในสถาบันและจัดการศึกษาวิชาชีพครู ตามหลักสูตรของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. ผลิตบุคลากรด้านการบริหารอาชีวศึกษาและครูอาชีวศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก เพื่อเป็นผู้บริหารงานอาชีวศึกษา และคณาจารย์สอนวิชาชีพและเทคโนโลยีในโรงเรียนมัธยม วิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่างๆ
3. ให้บริการงานวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แก่อาจารย์ นักศึกษาผู้สนใจทั่วไปและการบริการชุมชน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีหลักสูตรอุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) รับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน ศิลปอุตสาหกรรม วิศวกรรมโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ อุตสาหกรรมเกษตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต หลักสูตรต่อเนื่อง มีระบบหน่วยกิตแบบทวิภาค ใช้เวลาการศึกษา 2 ปี ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์ทั้งศึกษาทั่วไปและวิชาชีพ หลักสูตรได้ปรับปรุงใหม่ เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2537 เป็นต้นไป โดยการจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศของทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2532 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องมาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536

องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาต่างดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความรอบรู้กว้างขวาง มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างดี มีคุณธรรมและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้

2. หมวดวิชาเฉพาะ แบ่งออกเป็นวิชาชีพครู และกลุ่มวิชาชีพเฉพาะ

- กลุ่มวิชาชีพครู เป็นวิชาของกรเป็นครูที่ให้ความรู้อย่างกว้างขวางและให้ความคิดลึกซึ้งทางการศึกษา เข้าใจสภาพแวดล้อม สามารถไตร่ตรองแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เสริมสร้างบุคลิกที่เหมาะสม มีความภูมิใจและศรัทธาต่อวิชาชีพ ประกอบอาชีพอย่างมีคุณธรรม ประกอบวิชาชีพภาคปฏิบัติภาคทฤษฎีทางการศึกษาและพฤติกรรมการสอนเพื่อให้นักศึกษามีความรู้หลักวิชาชีพครู และมีประสบการณ์สอนอย่างเพียงพอในการเป็นครูอย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตทุกสาขา ต้องเรียนวิชาชีพครูไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

- กลุ่มวิชาเฉพาะ เพื่อจัดให้นักศึกษาซึ่งได้เรียนวิชาชีพนั้นมาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้มีโอกาสได้เรียนเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะชั้นสูงและลึกซึ้ง เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวางในสาขาวิชาชีพนั้น

3. หมวดวิชาเลือกเสรี เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดก็ได้ที่สนใจและวิชานั้นๆ มีเปิดสอนในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและคณะอื่นๆ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	79	หน่วยกิต
องค์ประกอบของหลักสูตร		
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	12	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาภาษา/สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	4	หน่วยกิต
บังคับเรียน	2	หน่วยกิต
เลือกเรียน	2	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	8	หน่วยกิต
บังคับเรียน	8	หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	64	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาชีพครูทั่วไป	18	หน่วยกิต
บังคับเรียน	14	หน่วยกิต
เลือกเรียน	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาครุศาสตร์เกษตร	22	หน่วยกิต
บังคับเรียน	22	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาชีพเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช		
และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	24	หน่วยกิต
บังคับเรียน	12	หน่วยกิต
เลือกเรียน	12	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	3	หน่วยกิต

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532 : 22) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามมาตรฐาน ปรากฏว่า นักเรียนในเขตกรุงเทพฯ ทำคะแนนได้ดีที่สุดส่วนภาคที่ทำคะแนนได้ในระดับต่ำ ได้แก่ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อพิจารณาถึงประเภทโรงเรียน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และอาจพิจารณาถึงเขตอำเภอที่ตั้งนักเรียนในโรงเรียนสังกัดที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง สามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนจากโรงเรียนที่อยู่อำเภออื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อคะแนนสัมฤทธิ์ผลทาง

การเรียนของนักเรียนในระดับสูงเป็นตัวแปรเกี่ยวกับ โรงเรียน ครูประจำชั้นและภูมิหลังทางการเรียนของนักเรียนได้แก่ ขนาดของโรงเรียน ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อความสามารถทางวิชาการของเด็กในชั้น ตลอดจนหน้าที่ของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วุฒิทางครูสูงสุดของครูประจำชั้น ผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และภาษาที่นักเรียนใช้พูดกันที่บ้าน ผลจากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนที่อยู่ใน โรงเรียนขนาดเล็กมีครูประจำชั้นที่คาดว่าความสามารถทางวิชาการของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางหรือต่ำ เพราะประกอบอาชีพครูเป็นเวลานาน มีวุฒิทางครูไม่สูงนัก ต้องสอนหลายคาบใน 1 สัปดาห์ ได้รับการอบรมเพิ่มเติมหลายครั้ง คิดว่านักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนระดับกลางหรือต่ำ

พิศเพลิน เขียวหวาน (2521 : 25) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ศ. 5 โดยใช้คะแนนสัมฤทธิ์ผลในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทยเป็นเกณฑ์ และองค์ประกอบด้านนักเรียน ด้านเศรษฐกิจและสังคมและด้าน โรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์ พบว่า องค์ประกอบด้านนักเรียน ซึ่งได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม อายุ สุขภาพและน้ำหนักของนักเรียนนั้นร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้ร้อยละ 24 ส่วนองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ซึ่งได้แก่ รายได้ของครอบครัว ถิ่นที่ตั้งของบ้าน การพูดภาษาไทยกลางที่บ้าน และการฟังวิทยุนั้น ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสังคมไทยทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพียงร้อยละ 9 ส่วนองค์ประกอบด้าน โรงเรียน ซึ่งได้แก่ ความเห็นของครูต่อความสามารถของนักเรียน จำนวนคาบที่สอนของครูใน 1 สัปดาห์ พื้นที่ห้องเรียนต่อนักเรียน 1 คน วุฒิของครูและอัตราส่วนนักเรียนต่อครู 1 คน นั้นร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ พื้นฐานความรู้เดิม รองลงมาได้แก่ ความเห็นของครูต่อความสามารถของนักเรียน พื้นที่ของห้องเรียนต่อนักเรียน 1 คน การพูดภาษาไทยกลางที่บ้าน จำนวนคาบที่สอนของครูใน 1 สัปดาห์ สถิติการขาดเรียน วุฒิของครู อายุของนักเรียน

จริยา เหลียวเฉลย (2525 : 29) ศึกษาองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางวิชาการที่มีต่อความสัมฤทธิ์ผลด้านวิชาการของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านวิชาการคือ เพศของผู้เรียน ขนาดของครอบครัวผู้เรียน องค์ประกอบในการเกิดของผู้เรียน การวางแผนเกี่ยวกับการเรียน และการศึกษาต่อของผู้เรียน การวางแผนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน และความ เป็นอิสระจากครอบครัวของผู้เรียนส่งผลร่วมกันในการมีอิทธิพลต่อการสัมฤทธิ์ผลด้านวิชาการของผู้เรียน ส่วนองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมของครอบครัว 4 องค์ประกอบ คือ ขนาดของครอบครัว องค์ประกอบในการเกิดของผู้เรียน สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมการเอาใจใส่ของบิดา

มารดาของผู้เรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ส่วนสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ได้ร่วมกันมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ทางด้านวิชาการของผู้เรียน และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้เรียนนั้น การวางแผนการเรียนและการศึกษาต่อของผู้เรียน การศึกษาติดตามข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบัน และความอิสระของครอบครัว ได้ร่วมกันมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ผลด้านวิชาการ

อรนันท์ บุญประสิทธิ์ (2521 : 30) ศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ดังนี้ พฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนเพื่อสุขภาพอนามัย การหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดทุกชนิด มีความสำคัญมากที่สุดของนักเรียน พฤติกรรมด้านการเรียน การตั้งใจเรียนและการทำงานอย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญมากต่อนักเรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ความสามารถในการสรุปและจับใจความสำคัญในเนื้อหาวิชา ได้อย่างถูกต้อง พฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนเพื่อตนเอง การซื้อตรงต่อตนเอง มีความสำคัญมากที่สุด พฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น การมีความกตัญญูกตเวทีต่อบุคคลที่มีพระคุณทั้งหลายมีความสำคัญมากที่สุด พฤติกรรมด้านการเมือง การปกครอง ศาสนา ระเบียบประเพณี วัฒนธรรมไทย การตระหนักถึงความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อันเป็นสถาบันที่รวมจิตใจของประชาชนมีความสำคัญมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำนวน 55 คน

3.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมแนวคิดต่างๆมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
4. แก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์แล้วนำไปใช้

ลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวนักศึกษา หรือสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ตอนที่ 2 ศึกษาประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรม และด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาแจกแจงความถี่
2. นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละใช้กับตอนที่ 1 คือสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยใช้หาอายุ

โดยใช้สูตรการหาค่าร้อยละ (ประคอง กรรณสูตร, 2528)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\&}{1} \times 100$$

กำหนดให้ X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามข้อนั้นๆ

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

4.1 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 แบ่งเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรม และด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน) N=54	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	36	66.7
หญิง	18	33.3
2. อายุ		
21 ปี	2	3.7
22 ปี	20	37.0
23 ปี	21	38.9
24 ปี	9	16.4
25 ปี	1	1.9
มากกว่า 25 ปี	1	1.9
อายุเฉลี่ย 21.1 ปี		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน) N=54	ร้อยละ (%)
3. ศาสนา		
พุทธ	49	90.7
อิสลาม	5	9.3
4. จบจากสถาบันการศึกษา		
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี	26	48.2
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	22	40.7
สถาบันราชภัฏ	6	11.1
5. ภูมิลำเนาอยู่ในภาค		
ภาคเหนือ	9	16.7
กลาง	10	18.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22	40.7
ภาคใต้	13	24.1
6. ภูมิลำเนาอยู่ในเขต		
ในเมือง	15	27.8
นอกเมือง	39	72.2
7. กำลังศึกษาอยู่ในสาขา		
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การ ผลิตพืช	15	27.8
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การ ผลิตสัตว์	39	72.2
8. อาชีพของบิดา		
ข้าราชการ	6	11.1
ค้าขาย	3	5.6
งานช่าง	1	1.9
เกษตรกรรวม	37	68.5
รับจ้าง	4	7.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน) N=54	ร้อยละ (%)
อื่นๆ	1	1.9
อาชีพของมารดา		
ข้าราชการ	2	3.7
ค้าขาย	7	13.0
เกษตรกรกรรม	35	64.8
รับจ้าง	7	13.0
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1	1.9
อื่นๆ	1	1.9
อาชีพผู้ปกครอง		
เกษตรกรกรรม	1	1.9
9. ค่าได้รับจาก		
บิดา-มารดา	14	25.9
ผู้ปกครอง	1	1.9
กองทุนกู้ยืมจากรัฐบาล	39	72.2

จากตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อายุเฉลี่ย 21.1 ปี และนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 90.7 นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 9.3 ส่วนใหญ่จบจากวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงคือจบจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลร้อยละ 40.7 และสถาบันราชภัฏร้อยละ 11.1 ตามลำดับ ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาภาคใต้ร้อยละ 24.1 ภาคกลางร้อยละ 18.5 และภาคเหนือคิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ ภูมิลำเนาส่วนมากอยู่ในเขตนอกเมืองคิดเป็นร้อยละ 72.2 และเขตในเมืองร้อยละ 27.8 ตามลำดับ กำลังศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์เป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.2 และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืชร้อยละ 27.8 ตามลำดับ อาชีพของบิดาส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรกรรมคิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาข้าราชการร้อยละ 11.1 รับจ้างร้อยละ 7.4 ค้าขายร้อยละ 5.6 งานช่าง, ไม่ได้ประกอบอาชีพและอื่นๆร้อยละ 1.9 ตามลำดับอาชีพมารดาส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรกรรมคิดเป็นร้อยละ 64.8 รองลงมาค้าขายและรับจ้าง

ร้อยละ 13.0 ข้าราชการร้อยละ 3.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพและอื่นๆร้อยละ 1.9 ตามลำดับ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับจากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาจากบิดามารดาร้อยละ 25.9 และจากผู้ปกครองร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ศึกษาประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรม และด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

ตารางที่ 2.1 แสดงระดับประสบการณ์เดิมด้านการเรียน

ประสบการณ์ด้านการเรียน	ระดับประสบการณ์เดิม									
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.1 หมวดวิชาพื้นฐาน										
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาภาษา มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	5	9.3	20	37.0	19	35.2	8	14.8	2	3.7
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	3	5.6	20	37.0	25	46.3	5	9.2	1	1.9
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	12	22.2	19	35.2	16	29.6	6	11.1	1	1.9
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	6	11.1	22	40.8	20	37.0	6	11.1	-	-
1.2 หมวดวิชาชีพ										
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาชีพพื้นฐาน เช่น วิชาหลักพื้นฐาน-ศาสตร์ มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	9	16.7	23	42.6	12	22.2	6	11.1	4	7.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประสบการณ์ด้านการเรียน	ระดับประสบการณ์เดิม									
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชา ชีพเฉพาะเช่นวิชาปัญหาพิเศษมา ใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียง ใด	12	22.2	20	37.0	12	22.2	5	9.3	5	9.3
- ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชา เลือกเช่น วิชาพีชคณิต วิชาการ ผสมเทียมมาใช้ในการศึกษาต่อ มากน้อยเพียงใด	7	13.0	19	35.2	13	24.1	9	16.7	6	11.1
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากการฝึก งาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อย เพียงใด	10	18.5	17	31.5	19	35.2	3	5.5	5	9.3
- ท่านได้นำความรู้เดิมหมวดวิชา เลือกเสรีมาใช้ในการศึกษาต่อ มากน้อยเพียงใด	1	1.9	21	38.9	19	35.2	12	22.2	1	1.9

จากตารางที่ 2.1 แสดงระดับประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 พบว่า นักศึกษามีระดับประสบการณ์เดิมด้านการเรียนจากหมวดวิชาชีพพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุดได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 40.8) และได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาภาษามาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 37.0) อยู่ในระดับปานกลางคือได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 46.3) และได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 37.0)

จากหมวดวิชาชีพ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาพื้นฐานมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 42.6) รองลงมาคือได้นำความรู้กลุ่มวิชาเลือกเสรีมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 38.9) ได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาชีพเฉพาะมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 37.0) และได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาเลือกมาใช้ในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาต่อ (ร้อยละ35.2) ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลางคือ ได้นำความรู้จากการฝึกงาน/โครงการ/โครงการ วิชาชีพมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 35.2)

ตารางที่ 2.2 แสดงระดับประสบการณ์กิจกรรม

ประสบการณ์ด้านกิจกรรม	ระดับประสบการณ์เดิม									
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)	ละ	(คน)	ละ	(คน)	ละ	(คน)	ละ	(คน)	ละ
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมการประชุมวิชาการมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	5	9.3	12	22.2	26	48.1	10	18.5	1	1.9
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมชมรมต่างๆมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	1	1.9	21	38.9	20	37.0	9	16.7	3	5.5
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมพัฒนาชุมชนมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	3	5.6	28	51.9	16	29.6	6	11.1	1	1.9
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมกีฬาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	4	7.4	12	22.2	25	46.3	7	13.0	6	11.1
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมนันทนาการมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	3	5.5	18	33.3	22	40.7	10	18.5	1	1.9
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมเข้าค่ายน้องใหม่มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	6	11.1	16	29.6	20	37.0	10	18.5	2	3.8
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	7	13.0	23	42.6	20	37.0	3	5.5	1	1.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 2.2 แสดงระดับประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 พบว่า

นักศึกษามีระดับประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมากคือ ได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมพัฒนาชุมชนมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 51.9) รองลงมาคือได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 42.6) และได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมของชมรมต่างๆมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 38.9) ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลางคือ ได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมการประชุมวิชาการมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 48.1) รองลงมาคือได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมกีฬามาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 46.3) ได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมนันทนาการมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 40.7) และได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมเข้าค่ายน้องใหม่มาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 37.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 แสดงระดับประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

ประสบการณ์ด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว	ระดับประสบการณ์เดิม									
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- การประกอบอาชีพของครอบครัวช่วยส่งเสริมในการศึกษาต่อของท่านมากน้อยเพียงใด	16	29.6	21	38.9	10	18.5	3	5.6	4	7.4
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากรูปแบบการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	4	7.4	20	37.0	17	31.5	9	16.7	4	7.4
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากแหล่งสถานที่ประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	5	9.3	16	29.6	26	48.1	4	7.4	3	5.6
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากระยะเวลาการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	3	5.6	20	37.0	18	33.3	9	16.7	4	7.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ประสบการณ์ด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว	ระดับประสบการณ์เดิม									
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ท่านได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวของท่านมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	7	13.0	16	29.6	20	37	7	13.0	4	7.4
- ท่านได้นำความรู้เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการวางแผนการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	3	5.5	21	38.9	19	35.2	9	16.7	2	3.7
- ท่านได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมด้านค่าใช้จ่ายของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด	10	18.5	24	44.5	14	25.9	4	7.4	2	3.7

จากตารางที่ 2.3 แสดงระดับประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 พบว่า

นักศึกษามีระดับประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัวอยู่ในระดับมากที่สุดได้นำความรู้เดิมด้านค่าใช้จ่ายของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 44.4) รองลงมาคือได้นำความรู้เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพของครอบครัวช่วยส่งเสริมในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 38.9) และได้นำความรู้เดิมจากรูปแบบและระยะเวลาการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 37.0) ตามลำดับ อยู่ในระดับกลางคือได้นำความรู้เดิมจากแหล่งสถานที่ประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 48.1) และได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อ (ร้อยละ 37.0) ตามลำดับ

4.2 วิจารณ์ผล

จากการศึกษาประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ในส่วนของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าเพศชายมากกว่าเพศหญิง อาจเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จบมาจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีซึ่งต้องเป็นวิชาชีพที่ต้องลงมือปฏิบัติจริง นักศึกษาอายุเฉลี่ย 21.1 ปี ส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษามาจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร และค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ได้จากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล และในส่วนของประสบการณ์เดิมด้านต่างๆพบว่านักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2542 มีระดับประสบการณ์เดิมด้านการเรียนที่นำมาใช้ในการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะว่าในหมวดวิชาพื้นฐานและหมวดวิชาชีพมีเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์ซึ่งเอื้อประโยชน์ให้นักศึกษาสามารถทำการศึกษาเรียนรู้ในระดับปริญญาตรีได้ดียิ่งขึ้น เช่นกลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาพื้นฐาน กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มวิชาดังกล่าวเป็นพื้นฐานของวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ทำให้ประสบการณ์เดิมด้านการเรียนมีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักศึกษา

ประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรม โดยภาพรวมแล้วนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ส่วนใหญ่ได้นำประสบการณ์เดิมด้านการทำกิจกรรมมาใช้ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะกิจกรรมพัฒนาชุมชน เพราะการทำกิจกรรมต่างๆ ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาตนเองขึ้นในทุกๆ ด้านเช่น ด้านอารมณ์ทำให้เป็นคนที่มีสุขุมรอบคอบขึ้น ด้านสุขภาพอนามัยทำให้เป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรง ด้านทักษะและความรู้ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งนั้นจะมีความรู้ต่างๆ สอดแทรกในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา ทำให้ประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาต่อระดับปริญญาตรีได้ดียิ่งขึ้น

ประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว โดยภาพรวมแล้วนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ส่วนใหญ่ได้นำประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับปานกลาง เพราะว่ามี นักศึกษากำลังศึกษาอยู่และในช่วงเวลาการศึกษาที่ผ่านมา นัก

ศึกษาได้มีการประกอบอาชีพได้ไม่เต็มที่ เพราะเวลาที่สูญเสียไปส่วนใหญ่จะหมดไปกับการเรียน การศึกษา คำนวณต่างๆ เกือบทั้งสัปดาห์ทำให้มีเวลาช่วยเหลือครอบครัวในการประกอบอาชีพน้อยลง แต่เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในสังคมที่มีประกอบอาชีพต่างๆ จึงได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทำให้นักศึกษามีประสบการณ์เพิ่มเติมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัวที่นำมาใช้ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปและผลวิจัย

การวิจัยเรื่องประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาและประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้เริ่มตั้งแต่การค้นคว้าจากตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและนำมาสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ จำนวน 54 คน โดยส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาจำนวน 54 ชุด ได้รับคือ 54 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าร้อยละ ได้ผลการศึกษาวิจัยดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 21.1 ปี และนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 90.7 นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 9.3 ส่วนใหญ่จบจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงคือจบจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลร้อยละ 40.7 และสถาบันราชภัฏร้อยละ 11.1 ตามลำดับ ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาภาคใต้ร้อยละ 24.1 ภาคกลางร้อยละ 18.5 และภาคเหนือคิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ ภูมิลำเนาส่วนมากอยู่ในเขตนอกเมืองคิดเป็นร้อยละ 72.2 และเขตในเมืองร้อยละ 27.8 ตามลำดับ กำลังศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์เป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.2 และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืชร้อยละ 27.8 ตามลำดับ อาชีพของบิดาส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรกรรมคิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาข้าราชการร้อยละ 11.1 รับจ้างร้อยละ 7.4 ค้าขายร้อยละ 5.6 งานช่าง, ไม่ได้

ประกอบอาชีพและอื่นๆร้อยละ 1.9 ตามลำดับอาชีพมารดาส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรคิดเป็น ร้อยละ 64.8 รองลงมาค้าขายและรับจ้างร้อยละ 13.0 ข้าราชการร้อยละ 3.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพ และอื่นๆร้อยละ 1.9 ตามลำดับ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับจากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการ ศึกษาของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาจากบิดามารดาร้อยละ 25.9 และจากผู้ปกครอง ร้อยละ 1.9

2. ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา ระดับปริญญาตรี

2.1 ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านการเรียนที่มีอิทธิพล ต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขา วิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ชั้นปีที่ 2 พบว่านักศึกษาได้นำประสบการณ์เดิมด้านการ เรียนกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อมาร้อยละ 46.3 รองลงมาคือได้นำความรู้กลุ่มวิชา พื้นฐานมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 42.6 กลุ่มวิชาเลือกเสรีมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 38.9 กลุ่ม- วิชาภาษาและกลุ่มวิชาชีพเฉพาะมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 37.0 และได้นำความรู้กลุ่มวิชาเลือก มาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 35.2

2.2 ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านกิจกรรมที่มีอิทธิพล ต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขา วิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ชั้นปีที่ 2 พบว่านักศึกษาได้นำประสบการณ์เดิมด้านกั- กิจกรรมพัฒนาชุมชนมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 51.9 รองลงมาคือได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรม อบรมคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 42.6 และได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมของ ชุมชนต่างๆมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 38.9

2.3 ประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านการประกอบอาชีพ ของครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการ เกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ชั้นปีที่ 2 พบว่านักศึกษาได้ นำประสบการณ์เดิมด้านค่าใช้จ่ายของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 44.4 รองลงมาคือได้ นำความรู้เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการวางแผนการศึกษาและการประกอบ อาชีพของครอบครัวช่วยส่งเสริมในการศึกษาต่อร้อยละ 38.9 และได้นำความรู้เดิมจากรูปแบบและ ระยะเวลาการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อร้อยละ 37.0

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะกับทางสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทเกษตรกรรม เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การนำประสบการณ์เดิมของนักศึกษาไปให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทเกษตรกรรมควรจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาชีพและหมวดวิชาพื้นฐาน จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมในกลุ่มวิชาชีพพื้นฐานมาใช้ในการศึกษาต่อมาก ดังนั้นควรจัดการสอนเนื้อหาต่างในกลุ่มวิชาชีพพื้นฐานนี้ให้มากขึ้นเพราะเนื้อหาต่างๆจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาคุณภาพประสบการณ์ที่พึงประสงค์ เพื่อนำประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจริงทั้งในด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. . สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทเกษตรกรรมควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมจากกิจกรรมการพัฒนาชุมชนมาใช้ในการศึกษาต่อมาก ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น เพราะกิจกรรมต่างๆจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาคุณภาพประสบการณ์ที่พึงประสงค์ เพื่อนำประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจริงทั้งในด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรที่จะได้มีการวิจัยประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ทราบถึงการนำประสบการณ์เดิมด้านต่างๆมาใช้ในการศึกษาต่อ เพื่อจะได้ทราบและปรับปรุงกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องกับการนำไปใช้จริง

บรรณานุกรม

- กันยา สุวรรณแสง. 2537. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น. 244 หน้า
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 2542. คู่มือนักศึกษาระดับปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จริยา เหลียวเฉลย. 2525. เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ. 140 หน้า
- เจฟฟรี เอ ดัคคี. 2538. พลังการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคลฟี. 229 หน้า
- เจษฎาพร จิตรอารีย์. 2541. ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทด้านสารสนเทศของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลที่มีอิทธิพลในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 53 หน้า
- ประคอง วรรณสุด. 2528. สถิติเพื่อการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 344 หน้า
- ประสาธ อิศรปริดา. 2523. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟริคอาร์ต. 195 หน้า
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2539. จิตวิทยาการศึกษา. งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 150 หน้า
- พิศเพลิน เขียวหวาน. 2521. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 168 หน้า
- รมณีย์ อาภาภิรม. 2531. คู่มือการเรียนรู้วิชาปัญหาพิเศษ. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 62 หน้า
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2535. วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์. 204 หน้า
- วิจิตร ศรีสอาน และคณะ. 2532. จิตวิทยาเบื้องต้นหน่วยที่ 1-10. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 250 หน้า
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2535. นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 323 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุโขทัยธรรมราช,มหาวิทยาลัย. 2524. การบริหารบุคลากรภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 96 หน้า

สุชา จันทร์เอม. 2522. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 232 หน้า

สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. 2532. งานวิจัยเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .198 หน้า

อรนันท์ บุญประสิทธิ์. 2521. ปริญาและอนุปริญา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. 103 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ประสพการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืชและสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

2. แบบสอบถามมีอยู่ 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาประสพการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมและด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

3. โปรดอ่านคำชี้แจงแบบสอบถามในแต่ละตอนให้เข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถาม

4. ข้อมูลที่ท่านตอบมาทั้งหมดไม่มีผลต่อการเรียนของท่านแต่ประการใด และจะเก็บคำตอบของท่านเป็นความลับ

งานวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงได้ด้วยดีก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

นายพันธ์ศักดิ์ คำทองยศ

15/01/44

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ตามความเป็นจริง โดยเติมลงในช่องว่างและทำเครื่องหมาย () ลงในวงเล็บหน้าข้อความเพียง 1 เครื่องหมายเท่านั้น

1. เพศ

() เพศชาย () เพศหญิง

2. อายุ.....ปี

3. นับถือศาสนา

() ศาสนาพุทธ () ศาสนาอิสลาม
() ศาสนาคริสต์ () ศาสนาอื่นๆโปรดระบุ.....

4. ทำนจบการศึกษาจากสถาบัน

() วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
() สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต
() สถาบันราชภัฏ
() อื่นๆโปรดระบุ.....

5. ภูมิลำเนาของท่านอยู่ในภาค

() ภาคเหนือ
() ภาคกลาง
() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
() ภาคใต้

6. ภูมิลำเนาของท่านอยู่ในเขตเมืองหรือชนบท

() ในเมือง (หมายถึง ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล)
() นอกเมือง (หมายถึง นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล)

7. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาอยู่ในสาขา

() สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช
() สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

8. ปัจจุบันบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพอะไร (ในกรณีไม่ได้อยู่กับบิดา-มารดา หรือบิดามารดาเสียชีวิต ให้ตอบในช่องของผู้ปกครอง)

บิดา	มารดา	ผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดาหรือมารดา
() ข้าราชการ	() ข้าราชการ	() ข้าราชการ
() ค้าขาย	() ค้าขาย	() ค้าขาย
() งานช่าง	() งานช่าง	() งานช่าง
() เกษตรกรรม	() เกษตรกรรม	() เกษตรกรรม
() รับจ้าง	() รับจ้าง	() รับจ้าง
() ไม่ได้ประกอบอาชีพ	() ไม่ได้ประกอบอาชีพ	() ไม่ได้ประกอบอาชีพ
() อื่นๆ โปรดระบุ.....	() อื่นๆ โปรดระบุ.....	() อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของท่านได้รับจาก

- () บิดา-มารดา
- () ผู้ปกครอง
- () ทุนการศึกษาต่อ
- () เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากรัฐบาล
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ศึกษาประสบการณ์เดิมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมและด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย () ลงในช่องข้อความหนึ่งของทุกๆข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านท่านคิดว่าประสบการณ์เดิมดังกล่าวสามารถช่วยท่านได้มากหรือน้อยในด้านการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ระดับ	ประสบการณ์เดิมด้านต่างๆ	ระดับประสบการณ์เดิมด้านต่างๆ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		1. ประสบการณ์ด้านการเรียน					
		1.1 หมวดวิชาพื้นฐาน					
1		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาภาษามาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
2		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
3		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
4		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
		1.2 หมวดวิชาชีพ					
5		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาชีพพื้นฐานเช่น วิชาหลัก พันธุศาสตร์มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
6		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาชีพเฉพาะเช่น วิชาปัญหาพิเศษมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
7		ท่านได้นำความรู้เดิมกลุ่มวิชาชีพเลือก เช่น วิชาพืชหัว วิชาการผสมเทียม มาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
8		ท่านได้นำความรู้เดิมการฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
9		ท่านได้นำความรู้เดิมหมวดวิชาเลือกเสรีมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
		ประสบการณ์เดิมด้านการศึกษา.....					
						
						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ประสบการณ์เดิมด้านต่างๆ	ระดับประสบการณ์เดิมด้านต่างๆ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	2. ประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรม					
1	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมการประชุมวิชาการมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
2	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมของชมรมต่างๆมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
3	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมพัฒนาชุมชนมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
4	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมกีฬามาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
5	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมนันทนาการมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
6	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมเข้าค่ายน้องใหม่มาใช้ในการศึกษามากน้อยเพียงใด
7	ท่านได้นำความรู้เดิมจากกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
	ประสบการณ์เดิมด้านกิจกรรม.....					
					
					
					
					
					
					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ประสบการณ์เดิมด้านต่างๆ	ระดับประสบการณ์ด้านต่างๆ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	3. ประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว					
1	การประกอบอาชีพของครอบครัวช่วยส่งเสริมในการศึกษาต่อของท่านมากน้อยเพียงใด
2	ท่านได้นำความรู้เดิมจากรูปแบบการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
3	ท่านได้นำความรู้เดิมจากแหล่งสถานที่ประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
4	ท่านได้นำความรู้เดิมจากระยะเวลาการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
5	ท่านได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมจากกรประกอบอาชีพของครอบครัวของท่านมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
6	ท่านได้นำความรู้เดิมจากการประกอบอาชีพของครอบครัวมาใช้ในการวางแผนการศึกษาต่อมากน้อยเพียงใด
7	ท่านได้นำความรู้ประสบการณ์เดิมด้านค่าใช้จ่ายของครอบครัวมาใช้ในการศึกษาต่อมากน้อยเพียง
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
	ประสบการณ์เดิมด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว.....					
					
					
					
					
					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้